

Upprop till medborgarna i det Globala Nord av Helga Zepp-LaRouche, Schillerinstitutet:

Vi måste stödja bygget av ny rättvis ekonomisk världsordning!

BRICS-ländernas toppmöte, den 22-24 augusti i Johannesburg, Sydafrika, trots alla västliga försök att störa det, visar för hela världen att en ny ekonomisk världsordning har uppstått, som öppnar ett nytt kapitel i mänsklighetens historia. Nationerna i det Globala Syd, som redan representerar den stora majoriteten av världens befolkning, uttrycker sin fasta beslutsamhet att för alltid avsluta den tidigare perioden med cirka 600 år av kolonialism och att upprätta ett ekonomiskt system som uppmuntrar en självständig och rättvis utveckling av alla stater på denna jord, avskaffandet av fattigdom och skapandet av en anständig levnadsstandard för alla. Vi, medborgarna i det Globala Nord, måste helhjärtat gratulera till denna utveckling och stödja den genom praktiskt samarbete!

En korrekt analys av hur denna tektoniska förändring i den strategiska situationen uppstod är väsentlig. Skapandet av en ny ekonomisk modell är inte resultatet av "ryska trolles" arbete eller "kinesisk aggression", som mainstreammedierna vill få oss att tro. Det är snarare resultatet av en enorm strategisk felbedömning av krafter främst i USA och Storbritannien, som efter Sovjetunionens upplösning felaktigt såg sig som segrare i det kalla kriget och av detta drog slutsatsen att de hade rätt att införa sin nyliberala ekonomiska modell i en unipolär värld och att använda olika metoder för "regimförändring" mot alla regeringar som inte vill anpassa sig till denna "regelbaserade ordning".

Det historiska tillfället 1989, att upprätta vad som då var en fullt möjlig fredsordning för 2000-talet, förspillades och ersattes av de amerikanska neokonservativas Wolfowitz-doktrin och Brzezinskis politik, som var utformade för att cementera den amerikansk-brittiskt dominerade unipolära världsordningen, som föreskrev att ingen nation eller grupp av nationer någonsin skulle överträffa Förenta staterna ekonomiskt, militärt eller politiskt.

Detta förmodade "historiens slut" som Fukuyama trodde sig se innebar en fullständig avreglering av marknaderna och en omfattande privatisering av delar av ekonomin som tidigare hade varit under statlig kontroll. Det var nu inte mycket som stod i vägen för vinstmaximering i en globaliserad kasi-noekonomi, vilket ledde till en allt större klyfta mellan rika och fattiga, och slutligen till den punkt som Lyndon LaRouche hade förutsagt 1971 när president Nixon upphävde de fasta växelkurserna i Bretton Woods-systemet, nämligen systemkrisen i

det nyliberala finansiella systemet, som visade sig 2008 och som inte har lösts sedan dess, utan bara skjutits upp genom centralbankernas obegränsade pengatryckande, de så kallade "kvantitativa lättänderna".

Denna politik, som i huvudsak gynnade spekulativitet, ledde till en komplex motreaktion. Kina var villigt att delta i globaliseringen med sin reform- och öppningspolitik, men istället för att underkasta sig den västerländska nyliberala demokratimodellen vände sig denna 5 000 år gamla civilisation till sin egen kultur och följde modellen med socialism med kinesiska kännetecken, och satte därmed igång ett aldrig tidigare skådat ekonomiskt mirakel.

Kinas vilja att dela erfarenheterna av denna framgångsrika modell med andra nationer i det Globala Syd, i form av Sidenvägsinitiativet, ledde till en renessans för den alliansfria rörelsen och ett återupplivande av "Bandungandan". Länderna i det Globala Syd är smärtsamt medvetna om att kolonialismen har levt kvar i sin moderna form - nämligen i det liberala finanssystemets orättvisa handels- och kreditvillkor - vilket presidenterna Sukarno och Nehru redan hade varnat för på Bandungkonferensen för 68 år sedan.

Denna kolonialism upphörde inte efter andra världskrigets slut, som president Roosevelt hade tänkt sig, utan vidmakthölls av Churchill och Truman. Men framför allt har USA efter den 11 september 2001, under parollen "kriget mot terrorismen", koncentrerat sig på militära operationer och säkerhetsoperationer över hela världen, inrättandet av upp till 1.000 militärbaser och utbildning av militära styrkor på nästan alla kontinenter. Sedan kom de olika "humanitära interventionskrig", kriget i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, osv. Det är uppenbart att idén om ekonomisk utveckling i dessa länder lämnades åt sidan.

Det borde inte komma som någon överraskning att ett stort antal av nationerna i det Globala Syd under dessa omständigheter väljer att samarbeta med BRICS-länderna, som erbjuder dem verklig ekonomisk tillväxt och behandling som jämlika partner. I detta, och i den mycket konkreta erfarenheten av de tidigare kolonialmakternas (och den nuvarande hegemoniska maktens) beteende, ligger anledningen till att nationerna i syd har vägrat att fördöma Rysslands påstått "oprovocerade

angreppskrig" och att ställa sig på det "regelbase-
rade" västs sida.

BRICS-toppmötet gör denna historiska omorientering synlig i världen på ett så dramatiskt sätt att även mainstreammedierna och de politiska krafterna (som fram till nyligen, med sin vanliga eurocentriska arrogans, i bästa fall har betraktat länderna i det Globala Syd som exotiska semesterorter) måste ta till sig den nya verkligheten. Men den allra viktigaste frågan kommer att vara hur nationerna i det Globala Nord förhåller sig till denna framväxande ekonomiska ordning.

Försöken att upprätthålla den sedan länge havererade unipolära världen, kommer nästan säkert att leda till ett tredje världskrig, som vi har kommit farligt nära med utvecklingen av Ukrainakriget, där den misslyckade ukrainska motoffensiven har uttömt krigets konventionella dimension, så att de enda återstående alternativen är att avsluta kriget genom diplomatiska förhandlingar, eller eskalering till användning av kärnvapen.

Inställningen att Väst måste "frikoppla sig" från Kina och Sidenvägsinitiativets intressesfär, eller ägna sig åt "riskreducering" för att använda den nya, löjliga formuleringen, skulle inte bara leda till ekonomisk självförstörelse som i fallet Tyskland, utan denna inställning leder också till krig.

Det finns bara ett säkert sätt att lösa de många existentiella kriser som finns runt om i världen:

I stället för att bara se på och motarbeta BRICS-ländernas nya ekonomiska modell som en motståndare, ligger det i det Globala Nordets nationers egenintresse att samarbeta med denna framväxande nya ekonomiska världsordning och att gemensamt ta itu med den utmanande uppgiften att övervinna fattigdom och underutveckling.

Det finns för närvarande få tecken på att företrädarna för det transatlantiska etablissemanget skulle vara villiga att erkänna sina felbedömningar och politiska misstag under de senaste nästan 35 åren, med några få undantag som till exempel den tidigare franske presidenten Sarkozy. Men de vanliga medborgarna i Europa och USA bör nu mycket snabbt se över axiomen i sitt eget tänkande och fråga sig om de inte kanske är påverkade av en eurocentrisk synvinkel och den därmed sammanhängande latent rasismen.

I Goethes Faust frågar den unga Gretchen sin älskare, Faust, vad han tycker om religion. Tyskarna kallar detta för en "Gretchen-fråga", och det kan betyda den fråga som man inte vill svara på eftersom den avslöjar det som man helst vill dölja. Den enkla Gretchen-frågan om förhållandet mellan Nord och Syd är:

Har vi verkligen accepterat att det ska vara så här för alltid, att nästan en miljard människor ständigt befinner sig på svältgränsen, två miljarder inte har rent dricksvatten, 940 miljoner inte har tillgång till elektricitet och den stora majoriteten av mänskligheten på grund av fattigdom inte har möjlighet att utveckla den potential som finns inneboende hos dem, och därmed berövas vad som är en av människans mest värdefulla ägodelar?

Vi får inte se framväxten av denna nya ekonomiska ordning som något som bara borde ha skett för länge sedan i Afrika, Asien och Latinamerika, utan vi måste också förstå att vi själva bara kan få igång våra egna vacklande ekonomier igen genom att samarbeta med dem. President Xi Jinping har redan från början gjort klart att Sidenvägsinitiativet är öppet för samarbete med alla världens länder, och det är nästan säkert att BRICS-länderna kommer att svara öppet på västländernas samarbetsförfrågningar.

Detta kräver dock att vi i Väst entydigt visar att vi är redo för ett ärligt samarbete. Framför allt innebär detta att vi måste ge upp tanken på att utvidga Nato till ett globalt Nato och arbeta specifikt på en ny internationell säkerhets- och utvecklingsarkitektur som tar hänsyn till alla nationers intressen, inklusive Ryssland, Ukraina, Kina och alla andra stater. Jag har formulerat tio principer i detta ämne, de aspekter som en sådan ny arkitektur måste ta hänsyn till. (på svenska: <https://schillerinstitutet.se/helga-zepplarouche-10-principer-for-fred-och-utveckling/>)

Hela vår framtid, framtiden för nationerna i det Globala Syd, och inte minst världsfreden, kommer att bero på om vi kan övertyga tillräckligt många krafter i de europeiska nationerna och USA att ta vara på den extraordinära möjlighet som ligger i ett eventuellt samarbete med BRICS-Plus-staterna. Vi upplever för närvarande en epokförändring av det slag som kanske inträffar en gång på tusen år, och det fantastiska är att vi alla kan hjälpa till att forma denna nya era genom våra insatser. Vi kan hjälpa till att få slut på kolonialismens skamliga fas och inleda ett mänskligt kapitel i den universella historien.

Stöd detta upprop HÄR <https://schillerinstitutet.nationbuilder.com/appeal-to-the-citizens-of-the-global-north-we-must-support-the-construction-of-a-new-just-world-economic-order>

Schillerinstitutet.se finns på
FB. Telegram. Instagram

123-046 22 18